

mig hertil og haaber, at Forslagets Behandling i Udvalg maa blive kortvarig.

Pinstrup: Jeg har kun ganske faa Bemærkninger at gøre. Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) mente, at jeg havde følt mig skuffet over Resultatet, af Kornlovens § 11. Nej, det var vel snarere det ærede Medlem, der var skuffet. Jeg havde jo i Forvejen sagt, at efter min Mening vilde, saaledes som Sagen laa, Tegningen svigte; den vilde ikke give det Resultat, man troede. Hvis der ikke havde været den Bitanke, som jeg kaldte det, knyttet til Grundtanken i Bestemmelsen, tror jeg, man vilde have faaet sine Forventninger ganske anderledes opfyldt, thi Princippet i denne Paragraf i Kornloven er ubetinget rigtigt; at Producenterne, Landmændene, slutter en direkte Kontrakt med Staten om at levere en Vare, som Staten har Brug for, til en bestemt, aftalt Pris.

Det ærede Medlem beklagede, at man var gaaet over til at give en højere Pris ogsaa til andre Landmænd end de mindre Jordbrugere. Jeg forstaaer godt, at naar det ærede Medlem kommer ud over det, han har politisk Interesse i, har han ikke meget tilovers for Landmændene i Almindelighed.

Det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (Søren Svendsen) talte om Udbyttet fra Andelskartoffelmelsfabrikken. Jeg antager, det ærede Medlem tænker paa Andelskartoffelmelsfabrikken i Dybvad, thi der har været fremsat noget saadant i Forbindelse med denne Fabrik. Naar den har kunnet give en stor Betaling for Kartoffler, hænger det ganske sikkert sammen med, at det var den første Fabrik, der blev bygget; den er sikkert anlagt udmærket og bygget billigt i Forhold til, hvad det nu koster at opføre en Fabrik, og der blev anskaffet gode Maskiner. Den Fabrik har virket og arbejdet ganske fortrinligt, og derfor har den ogsaa givet et smukt Udbytte. Men naar den har givet de 12 Kr. til Andelshaverne, som den har givet, hænger det sammen med, at den købte betydelige Mængder af Kartoffler om Efteraaret til 7—8 Kr. pr. Td.; det bliver jo et Plus til det Udbytte, Andelshaverne kunde faa ved Regnskabsopgørelsen, og det maa man ogsaa tage i Betragtning.

Den højtærede Minister er altsaa ude af Stand til nu at svare paa, om han vil gøre Brug af den Bemyndigelse, der er givet med Hensyn til Ombytning af Kornlevering med Kartoffellevering. Sagen kom ikke til Behandling i Ernæringsraadets Møde i Dag, fordi Dagsordenen var for lang, men den

kommer jo saa siden, og man maa altsaa afvente Oplysningerne i nogen Tid. Jeg har kun rejst Spørgsmaalet her, fordi jeg troede, at hvis der var taget Beslutning, havde det Interesse for mange Kartoffelavlere at faa Besked, saa at de kan vide, hvordan de staar i det med Hensyn til dette Spørgsmaal.

Den højtærede Minister mente, at Kommunernes Forsyning sig med Kartoffler om Efteraaret til hele Vinterens Forbrug, indtil der kommer nye Kartoffler, har to Sider. Den har den Side, at Kommunerne gerne vil have Kartofflerne i deres Haand for at være vis paa at faa dem. Ja, det er ganske rigtigt, men jeg troede paa den anden Side, at det saa ogsaa vejede tungt til, at der er en Fare for, at Kartofflerne for en stor Del raadner under Opbevaringen, thi saaledes gik det jo for adskillige Kommuner, jeg ved ikke for hvor mange; men jeg kender da en større Kommune, hvor det gik saaledes, at dens Kartoffelkuler om Foraaret faldt ganske sammen. Dersom en Mand vilde gaa op paa dem, vilde han synke til Bunds; saa kan man jo forstaa, hvad de Kartoffler var værd, og det var ikke hundredevis, men tusindevis af Tønder, det drejede sig om. Jeg troede, at man i København ikke var kommet synderlig bedre af Sted, og det fik jeg egentlig bekræftet ved en Udtalelse af det ærede Medlem fra Fredensborg (Moesgaard-Kjeldsen), der sagde om København, at brændt Barn skyer Ilden. Efter de Oplysninger, den højtærede Minister gav, er man sluppet særdeles godt fra det her i København, og det er kun glædeligt, om det har været Tilfældet. Man har maaske ogsaa været meget omhyggelig, og navnlig dette, at man har sorteret 20 pCt. fra, som ikke egnede sig til Opbevaring, har sikkert virket fortrinligt, thi hvis de var blevet mellem de andre, vilde det sandsynligvis have haft til Følge, at de alle var raadnet.

Jeg omtalte før den Vanskelighed, der kunde være, naar Kommunerne faar deres Kartoffler i samme Banevogn fra en 3—4 forskellige Leverandører. Der vil altid være nogle vaade og daarlige Kartoffler imellem, og saa er det et uhyre Arbejde, hvis man skal til praktisk talt at sortere dem, naar man faar dem ind, inden man kuler dem. Men selvfølgelig, dersom man fra Købstadkommunernes Side ser saaledes paa det, at de helst ønsker, at Kartofflerne kommer om Efteraaret, er jeg overbevist om, at der er ikke noget, som Landmændene hellere vil, end komme af med deres Kartoffler om Efteraaret og ganske særlig i et Efteraar som i Aar, hvor man med nogenlunde Sikkerhed kan gøre Regning paa,